

عنوان مقاله:

بررسی قاعده غرور و تاثیر آن در معاملات و ضمانهای قهری

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

اعظم امینی - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه پیام نور.

محدثه یوسفی - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی.

خلاصه مقاله:

فقه غنی و فراگیر شیعه مشتمل بر قواعد کلی فقهی و اصول برگرفته از آنان است که هر کدام شایسته بررسی و تحقیق است. به منظور جلوگیری از یکی از پدیده های اجتماعی، مانند غرور و حيله هایی که احیانا از ناحیه شخص بر فردی وارد می شود و آنان را ملزم می کند که هرگونه ضرر و غرامات وارده را جبران نمایند، قاعده ی غرور است. غرور و فریبکاری به عنوان یکی از اسباب و موجبات ضمان قهری و به عبارت دیگر، یکی از منابع مسیولیت مدنی ناشی از جرم و شبه جرم می باشد. در این مقاله با روش توصیفی - تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای به بررسی این قاعده از دیدگاه حقوقدانان پرداخته شده است؛ اگرچه آنان این مباحث را از فقه گرفته اند ولی بسیاری از حقوق دانان آن را در شرح قانون مدنی مورد بحث قرار داده اند. مواردی از قبیل تاثیر جهل و غرور در معاملاتی چون بیع، اجاره، هبه، قرض و مضاربه و مساقات و همچنین در ضمان قهری چون اتلاف به وسیله غصب در این مقاله پرداخته می شود. غرور و فریبکاری به عنوان یکی از اسباب و موجبات ضمان قهری و به عبارت دیگر، یکی از منابع مسیولیت مدنی ناشی از جرم و شبه جرم می باشد. این قاعده در انواع معاملات و ضمانهای قهری به کار برده میشود که از جمله انواع معاملات بیع، قرض، اجاره، مضاربه، مزارعه و مساقات، جعاله، هبه و عاریه است. همچنین این قاعده در ضمان های قهری از جمله غصب، اتلاف به مباشرت، اتلاف به تسبیب نیز به طور مستقل کاربرد دارد.

کلمات کلیدی:

قاعده غرور، غار، مغرور، ضمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/674163>

